

نبود همخوانی اقتصاد تئاتر با بلیتفروشی

کامران شهبایی کارگردان نمایش «کاپوئاز» با اشاره به ویژگی های این اثر نمایشی عنوان کرد که اقتصاد تئاتر با عواید بلیت فروشی همخوانی ندارد و یک واقعیت شکست خورده است.

به گزارش مهر، کامران شهبایی کارگردان نمایش «کاپوئاز» که در سان مستردیان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه است درباره داستان این اثر نمایشی گفت: قصه نمایش درباره ۲ زوج است که قصد دارند به یک سفر تفریحی بروند، اما در جریان این سفر اتفاقی رخ می‌دهد که یکی از شخصیت‌های اصلی نمایش به نام لیدلا دچار بحرانی جدی می‌شود؛ بحرانی که او را در موقعیتی برای اتخاذ یک تصمیم اخلاقی دشوار قرار می‌دهد.

او در ادامه درباره شیوه کارگردانی «کاپوئاز» توضیح داد: با وجود اینکه اجرای نمایش به‌ظاهر رنال به نظر می‌رسد، اما ما با یک اجرای صدرصد رنال مواجه نیستیم. در متن نمایشنامه فاصله‌گذاری‌های روایی وجود دارد و روایت‌ها همیشه به‌طور کامل در چارچوب رئالیسم حرکت نمی‌کنند. به همین دلیل من این اثر را یک اجرای کاملاً رنال نمی‌دانم. شهبلائی افزود:این فاصله‌گذاری‌ها و روایت‌های غیررنال در کات نمایشنامه وجود دارد و متن ما را به سمت این نوع کارگردانی هدایت می‌کند. نمایشنامه خودش مسیر را مشخص می‌کند و اجازه نمی‌دهد که کار به سمت یک رئالیسم صرف، شبیه برخی آثار مانند ایسن، حرکت کند. این کارگردان درباره شکل‌گیری نمایش «کاپوئاز» عنوان کرد من این نمایشنامه را حدود چهار سال پیش نوشتم. نخستین بار دوستانم آن را در قزوین اجرا کردند که اجرای بسیار موفقی بود؛در جشنواره استانی رتبه اول را کسب کرد، در منطقه نیز اول شد و بعد از آن در جشنواره فجر به صحنه رفت. سال گذشته هم این نمایش در اصفهان اجرا شد و پس از آن نمایشنامه را نمایشنامه‌خوانی کردم که نمایشنامه‌خوانی بسیار موفقی شد. این نمایش قصه‌ای دارد که مخاطب را از نظر ذهنی به‌شدت درگیر می‌کند حتی خود مادر ترمین‌ها بارها دچار چالش شدیم، چون اختلاف‌نظرهای جدی محتوایی میان عوامل وجود داشت.

شهبلائی با اشاره به مضمون نمایش تاکید کرد:نمایشنامه مخاطب را در موقعیت تصمیم‌گیری قرار می‌دهد؛اینکه واقعا تصمیم درست چیست و شخصیت باید چه کاری انجام دهد نکته مهم اینجاست که بنیاد این بحران، اقتصادی است؛ مسئله شغل، معیشت و فشارهای مالی، به همین دلیل نمایش کانال به شرایط امروز جامعه ما مربوط می‌شود و در واقع، وضعیت کشور، خمدان، ایران را روایت می‌کند؛ جایی که ادما در موقعیت‌های اخلاقی پیچیده قرار می‌گیرند. این کارگردان درباره چالش‌های اقتصادی تولید تئاتر گفت: قطعا با چالش‌های جدی مواجه هستیم، متأسفانه در شرایط بسیار سختی اجرامی کنیم.اسفنداقتصادتئاتر بافروش بلیت همخوانی ندارد و این یک واقعیت‌شکست‌خورده است. من کار دیگری بلد نیستم و خوشبختانه این اثر تهیه‌کننده‌ای همراه ما شده، وگرنه در کارهای قبلی خودم تهیه‌کننده بودم، اما این بار اسکاوش وجود نداشت.

او افزود در اجراهای قبلی، با وجود موفقیت محتوایی و بازخوردهای بسیار مثبت مخاطبان، حتی یک ریال هم برای من به‌عنوان برگزارنده نماند.

شهبلائی با انتقاد از وضعیت تولید تئاتر در سال‌های اخیر گفت:مسئله امروز ما تولید تئاتر خوب است، متأسفانه آثاری تولید می‌شوند که کیفیت لازم را ندارند و افرادی وارد این فضا می‌شوند که شان و سابقه‌ای در تئاتر ندارند؛ با لاغر و ریز گرفته تا چهره‌نگور، خمدان، ایران را روایت می‌کنند؛ جایی یک‌شنبه وارد این عرصه می‌شوند و اقتصاد تئاتر را تحت تأثیر قرارمی‌دهند.او درباره کاهش مخاطب‌فرهیخته‌تئاتر تصریح کرد: یکی از اصلی‌ترین ضربه‌ها را از مخاطب خورده‌ایم. فرهنگ عمومی تماشاگر پایین آمده‌ومخاطب‌بیشتر بهمدیال سلبریتی‌است. من نفیام، اگر فرهنگ عمومی به همین مسیر نزولی ادامه دهد، نباید انتظار افتاق‌های خوب تئاتری را داشته باشیم. بسیاری از بزرگان تئاتر که زمانی سال‌هایشان پر می‌شد، امروز با بی‌توجهی مواجه‌اند، چون فرمان‌های امروز مخاطب، افراد دیگری هستنداین کارگردان تاکید کرد: کیفیت اثر لزوما معیار انتخاب مخاطب نیست. امروز اگر یک بازیگر مطرح در یک اثر ضعیف هم بازی کند،فروش بلیت تضمین‌شده است. این موضوع در سال‌های اخیر بارها ثابت شده و نتیجه آن، آسیب جدی به بدنه تئاتر است.شهبلائی در پاسخ به پرسشی درباره تجربه همکاری مشترک ۲ کارگردان در این پروژه گفت: کار کردن با فرد دیگر ذاتا کار سختی است. من و همکارم تلاش کردیم به یک زبان و سلیقه مشترک برسیم. طبیعی است که اختلاف‌نظرهایی وجود داشته باشد اما در نهایت تلاش می‌کنیم بهترین گزینه را انتخاب کنیم. به نظر من نتیجه کار مشترک، که چون حاصل ۲ تفکر است، می‌تواند پخته‌تر و کامل‌تر باشد.

فروش ۴ میلیاردی سینما در هفت پایانی دی ماه

سینماهای سراسر کشور در هفته گذشته (۱۹ تا ۲۶ دی ماه) مجموع فروش خود را به عدد ۴ میلیارد و ۳۵۲ میلیون تومان رساندند.

به گزارش خبرآنلاین؛ سینماهای کشور در هفته ای که گذشت (۱۹ الی ۲۶ دی ماه) حدود ۵۸ هزار مخاطب داشته و فروش خود را به رقم ۴ میلیارد و ۳۵۲ میلیون تومان رسانده اند. این مقدار در شرایطی به دست آمده که سینما در روزهای پایانی خود در مسیر به جشنواره فجر قرار گرفته است و به طور معمول میزان مخاطبان در این بازه دچار کاهش می شود.در میان فیلم های پر فروش هفته ۶ فیلم کمدی، ۳ فیلم مخصوص کودک و نوجوان و یک فیلم در بخش تریلر جای داشته اند. دراین روزها، فیلم های «کفایت مذاکرات»، «هاجرالجویی در جزیره جیمزباند» و «آقای زانو» به ترتیب ذکر شده در صدر جدول فروش سینماها قرار گرفتند.

دوشنبه ۲۹ دی ۱۴۰۴ ■ **سال یست دوم** ■ شماره ۵۳۴۱

فرهنگ و هنر

رفوگری؛ احیاگر تاروپودزیبایی‌ها

عکاس:اسنا

رنگ‌های آن نپخته است. وقتی یک فرش کهنه می‌شود، باید رنگ‌های آن باهدقت بازسازی شوند تا دوباره شبیه به حالت اولیه شود.

او با اشاره به اهمیت نخ‌های استفاده شده در فرش‌ها توضیح می‌دهد: نخ‌هایی که در فرش‌های دستباف به کار می‌روند، به‌شدت اهمیت دارند. از نخ ابریشم برای فرش‌های بسیار ظریف و بالارزش استفاده می‌شود و نخ پشمی برای فرش‌هایی که بیشتر در خانه‌ها کاربرد دارند. در رفوگری باید از همان نوع نخ استفاده کرد تا فرش به‌طور کامل ترمیم شود و هیچ تفاوتی با قسمت‌های سالم فرش نداشته باشد.

این رفوگر قدیمی فرش صریح می‌کند: در هر مرحله از کار، نیاز بهدقت و حوصله فراوان است. گاهی اوقات ممکن است چندین ساعت صرف یک نقطه کوچک از فرش شود. این فقط یک کار فنی نیست، بلکه نوعی هنر است که باید با تمام وجود انجام شود. تنها با این دقت می‌توان فرش‌ها را به زندگی بازگرداند.

قاسمی در مورد روند امروزی بازار فرش‌های ماشینی و فانتزی تاکید می‌کند: امروز بیشتر مردم به سمت فرش‌های ارزان‌قیمت می‌روند و این فرش‌های دستباف را فراموش کرده‌اند. درحالی‌که فرش‌های دستباف نمتنها از لحاظ زیبایی منحصربفرد هستند، بلکه هر گره از آن‌ها یک داستان بزرگ گذشته‌نپخته است. این هنر، فقط ترمیم فرش نیست، بلکه به‌نوعی بازسازی تاریخ و فرهنگ است. هر گره‌ای که در دل فرش می‌زند، بخشی از تاریخ و فرهنگ ایران را حفظ می‌کند.

او می‌افزاید: فرش‌ها برای ما نمتنها یک کالای ترینی هستند، بلکه گنجینه‌هایی از تاریخ، فرهنگ و هنر مردم ایران‌اند. وقتی یک فرش قدیمی را ترمیم می‌کنم، در واقع بخشی از تاریخ این سرزمین را بازسازی می‌کنم. هر رنگ و هر نخ در آن فرش‌ها معنای خاص خود را دارد.

این رفوگر فرش اظهار می‌کند: رفوگری فرش کار ساده‌ای نیست. وقتی فرشی فرسوده می‌شود، قطعا اضافه‌کردن نخ را رنگ جدید کافی نیست، باید بافت و طرح فرش را مثل روز اول بازسازی کرد. هر نخ، رنگ و گره اهمیت دارد و کوچک‌ترین اشتباه می‌تواند طرح را به هم بزند، برای همین لازم است از همان نخ‌هایی استفاده کنیم که در ابتدا انتخاب شده بودند و ساعت‌ها وقت صرف کنیم تا هر گره بادقت و حوصله درست ترمیم شود. این هنر، ترکیبی از صبر، دقت و عشق به جزئیات است که باعث می‌شود فرش دوباره زندگی کند.

قاسمی ادامه می‌دهد: رنگ‌ها در فرش‌ها هویت دارند. در

فرش‌های دستباف ایرانی هر کدام یک داستان دارند که در

می‌دهد: امروزه کمتر کسی حاضر به یادگیری این حرفه است، حتی فرزندان خود هم حاضر نیستند وارد این کار نبست؛ متأسفانه من شاگرد ندارم. هیچ‌کس نمی‌آید این هنر را یاد بگیرد، با وجود اینکه این کار بسیار مهم و ارزشمند است. هزینه و زحمت زیادی برای رفوگری نیاز است و کمتر کسی حاضر است زیر بار این کار برود. در حقیقت، این هنر در حال فراموشی است و اگر به آن توجه نشود، نسل‌های آینده دیگر نمی‌توانند آن را تجربه کنند.

■ **هنر رفوگری؛ هم‌دستی با گذشتگان**

رفوگری، نمتنها در بازسازی فرش‌های کهنه و آسیب‌دیده، بلکه در نگهداری و حفظ هویت فرهنگی این آثار نیز نقش به سزایی دارد. در واقع، بسیاری از فرش‌های تاریخی که امروز در موزه‌ها و مجموعه‌های شخصی موجودند، به کمک هنر رفوگری دوباره به چرخه زندگی بازگشته‌اند.

برخی از این فرش‌ها مربوط به دوران صفویه، قاجاریه و حتی دوران پیش از آن هستند. این فرش‌ها زمانی که در معرض استفاده زیاد یا آسیب‌های طبیعی مانند آفتاب‌سوختگی، پوسیدگی و فرسودگی قرار می‌گیرند، به کمک رفوگران ماهر به روزهای اول خود بازمی‌گردند.

سینا ۲۵ساله، یکی از جوان‌ترین رفوگران اصفهانی نیز اظهار می‌کند: این هنر باید از نسل‌های گذشته به نسل‌های جدید منتقل شود. امروز کمتر کسی علاقه دارد که این کار را ادامه

دهد، اما من معتقدم که رفوگری نه فقط یک شغل، بلکه یک میراثفرهنگی است که باید آن را حفظ کرد.

یکی از مهم‌ترین مراکز فعالیت رفوگران اصفهان، بازار بزرگ اصفهان است. در کنار فروشگاه‌های فرش، کارگاه‌های رفوگری بسیاری نیز قرار دارند که در آن‌ها فرش‌های قدیمی به طور حرفه‌ای ترمیم می‌شوند. این کارگاه‌ها که معمولا در

بخش‌های پشت‌صحنه بازار واقع شده‌اند، به‌عنوان مراکز تخصصی ترمیم برای بازسازی و ترمیم فرش‌ها شناخته می‌شوند. محمدرضا ۵۲ساله، صاحب یکی از کارگاه‌های ترمیم فرش در بازار اصفهان نیز می‌گوید: این هنر، به‌نوعی نشان‌دهنده تلازم زندگی است. وقتی یک فرش قدیمی را می‌بینم، به یاد افرادی می‌افتم که شاید برای سال‌ها از آن استفاده کرده‌اند. فرش‌ها را به‌گونه‌ای ترمیم می‌کنیم که نمتنها از نظر ظاهری همانند روز اول شوند، بلکه روح آن‌ها نیز حفظ شود.

او می‌افزاید: هر روز که در کارگاه را بازمی‌کنم، انگار وارد تاریخ می‌شوم؛ فرش‌هایی که زیر دست ما می‌آیند فقط زیرانداز نیستند، هر کدام عجزی زندگی کرده‌اند، پای شادی و غم تست‌اندند و حالا زخمی، خسته و خاموش به ما پناه آورده‌اند. اما اگر ما ساده نیست؛ کمبود مواد مرغوب، گرانی نخ‌های دسترس‌تر، بی‌توجهی بازار به کار اصیل و هجوم

تولیدات ماشینی، مثل بید آرام‌رام جان این هنر را می‌چوند. این رفوگر اظهار می‌کند: بزرگ‌ترین مشکل ما فقط اقتصاد نیست؛ فراموشی است. جوان‌ها کمتر حوصله نخستن پای دار رفو را دارند، کمتر کسی می‌خواهد ماه‌ها برای ترمیم زخمی وقت بگذارد که شاید در چشم ناآشنا دیده نشود. رفوگری صبر می‌خواهد، چشم تیزبین و دلی که بلد باشد با گذشته حرف بزند. این روزها پیداکردن شاگردی که عاشقانه بماند، سخت‌تر از پیداکردن فرشی سالم است.

■ **با این همه، هنر هنوز به این کار دل بسته‌ام.**

او ادامه می‌دهد: وقتی فرشی کهنه دوباره جان می‌گیرد، وقتی پارگی‌هایش با احترام ترمیم می‌شود و نقش‌هایش نفس می‌کشند، خستگی از تنم می‌رود. رفوگری برای من فقط شغل نیست؛ گفت‌وگو با زمان است. ما قرار نیست فرش را نو کنیم، قرار است به آن فرصت ادامه بدیم؛ درست مثل زندگی. من به این هنر عشق می‌ورزم؛ چون یادم داده هر شکست، پایان نیست. همان‌طور که فرش، بعد از رفو، شاید دیگری بی‌عیب نباشد، اما عمیق‌تر و باارزش‌تر می‌شود. انسان هم می‌تواند از دل زخه‌ها زیباتر بریزد. تا وقتی دست‌هایم توان دارد و نیتها جواب می‌دهند، چراغ این کارگاه را روشن نگه می‌دارم؛ به امید روزی که رفوگری دوباره دیده شود، نه فقط با چشم، بلکه با دل.

مهری سادات ۳۴ساله، خریدار فرش‌های قدیمی که یکی از فرش‌های ترمیمی را در خانه‌اش دارد، درباره رفوگری می‌گوید: وقتی یک فرش قدیمی را به خانه‌ام می‌آورم، احساس می‌کنم که بخشی از تاریخ و فرهنگ این شهر را به خانه آورده‌ام. رفوگران اصفهانی به‌گونه‌ای این فرش‌ها را ترمیم می‌کنند که هیچ‌کس متوجه نمی‌شود که این فرش قبلا آسیب‌دیده بوده است.

در دنیای مدرن امروز، رفوگری فرش در اصفهان به‌عنوان یک هنر دست‌نخورده و ماندگار همچنان جایگاه ویژه‌ای دارد. این هنر، نمتنها در ترمیم فرش‌های آسیب‌دیده، بلکه در انتقال تاریخ و فرهنگ به نسل‌های آینده نیز نقش‌پرچستنه‌ای ایفا می‌کند. هر فرشی که توسط دست‌های هنرمندان رفوگر اصفهانی ترمیم می‌شود، نمتنها به دنیای امروز باز می‌گردد، بلکه یادآور تاریخ غنی و فرهنگ بی‌نظیر این سرزمین است و این‌گونه است رفوگری فرش زمان؛ جایی که تارهای گسسته تاریخ، با نخ صبر و دست‌ای آشنا با درد دوباره به هم می‌پیوندند. هر زخم، هر پارگی، به پنهان می‌شود و نه انکار؛ بلکه با هنری آرام، به نشانی از دوام بدل می‌گردد. فرش، هرچند دیگر تو نیست، اما اکنون روایت‌گر راهی است که رفته؛ رفته؛ زیباتر از پیش. زیرا حقیقتش را از دل شکستگی‌ها به دست آورد است.

۶۰هزار هنرمند موسیقی نواحی صاحب صنف مستقل شدند

تشکیل این نهاد گفت و گو کردایم که در ادامه می‌آید.

■ **چگونگی شکل‌گیری کانون موسیقی نواحی**

بزرگنیا در گفت و گو با ایرنا با تشریح چرایی و چگونگی شکل‌گیری کانون موسیقی نواحی خانه موسیقی ایران، این اقدام ایرانی به صورت رسمی فعالیت خود را آغاز کرد؛ کانونی که قرار است صدای صنفی هنرمند ده‌ها هزار هنرمندی باشد که اغلب دیده و شنیده نمی‌شوند، با این وجود تاکنون انتخاباتی برای این کانون انجام نشده است، هیات مدیره و اعضای رسمی این کانون مشخص نشدند، براین اساس با پیمان بزرگنیا عضو کانون پژوهشگران و عضو هیات‌مدیره موقت کانون موسیقی نواحی خانه موسیقی ایران درباره چگونگی

پیشنهاد تشکیل کانونی مستقل برای موسیقی نواحی مطرح شده بود اما این حوزه به عنوان بخشی از موسیقی ایران ذیل کانون‌های دیگر قرار می‌گرفت. در نهایت، هیات مدیره خانه موسیقی با درک ضرورت این موضوع به این نتیجه رسید که موسیقی نواحی با این حجم از هنرمند نیازمند کانونی مستقل است.این پژوهشگر با اشاره به مراحل اولیه تشکیل کانون موسیقی نواحی اظهار کرد: به درخواست مدیرعامل خانه موسیقی، ماوریت پیدا کردم تا پژوهشگران، هنرمندان و فعالان موسیقی نواحی را گرد هم بیاورم. در جلسات اولیه، چهره‌هایی همچون محمدرضا درویشی، حمیدرضا اردلان، هوشنگ جاوید، احمد صدری، منصوره ثابت‌زاده، محسن شریفیان و صالح چراغی حضور داشتند و درباره شیوه شکل‌گیری کانون به تبادل نظر پرداختند،و بااخذگی جزئیاتی هنرمندان و تمرکز ساختارهای صنفی در تهران را از چالش‌های اصلی کانون موسیقی نواحی ایران عنوان کرد.

و گفت: به همین دلیل، تصمیم گرفت‌ه شد در مرحله نخست، نمایندگان مورد قبول مناطق مختلف کشور به صورت انحصاری به عنوان شورای مشورتی و سیاست‌گذاری انتخاب شوند.بزرگنیا افزود: در این راستا، پس از چند ماه مذاکره و تشکیل جلسات متعدد با پژوهشگران و هنرمندان صاحب‌نام، از سوی شورای سیاست‌گذاری خانه موسیقی ایران ۹ هنرمند؛ محمدرضا درویشی، احمد صدری، کیخسرو پورناظری، حمیدرضا اردلان، ایرج نعمانی، زیوار شیخ‌الاسلامی، صالح چراغی، محسن شریفیان و بنده به عنوان هیات مدیره موقت کانون موسیقی نواحی ایران تا زمان برگزاری مجمع عمومی معرفی شدند.

«دو نیمه ماه» به تلویزیون

رسید

سریال «دو نیمه ماه» به کارگردانی احمد معظمی در فضای تاریخ معاصر ساخته شده و یک قصه عاشقانه در بستری تاریخی دارد که شب گذشته اولین قسمت آن روی آنتن شبکه سه رفت.

به گزارش ایمنآ، سریال «دو نیمه ماه» به کارگردانی احمد معظمی در ۳۰ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای به سفارش مرکز سیمافیلم تولید شده است که سه دهه ۴۰، ۵۰ و ۶۰ را در بر می‌گیرد.

این سریال ملودرام با فضایی سیاسی اجتماعی و قصه ای عاشقانه ساخته شده که بازیگر اصلی آن محیا دهقانی است. همچنین در این سریال بازیگران جدیدی هم قرار است، معرفی شوند.

اولین قسمت سریال «دو نیمه ماه» شب گذشته بیست‌وهفتم دی از شبکه سه سیما پخش شد و قرار است هر شب ساعت ۲۰:۴۰ روی آنتن برود. شروع قصه سریال از دهه ۴۰ شمسی است که با بازی ایوب آقاخانی همراه شده است. قسمت اول، داستانی در دهه ۲۰ با حضور چند تن از نیروهای مجاهدین خلق و درگیری‌های آنها را با سواک نمایش داد.

نگارش فیلمنامه سریال را داوود بیلر بر عهده داشته و بازنویسی نهایی نیز توسط حسین تراب‌نژاد انجام شده که پیش از این نویسنده فیلم و سریال‌هایی در حوزه تاریخ معاصر و آثار امنیتی بوده است.

این پروژه حدود ۲۵۰ تا ۲۸۰ بازیگر و بین ۱۲۰ تا ۱۵۰ لوکیشن دارد که بخش‌هایی از تصویربرداری این سریال طی ۶روز در محل سابق زندان رجایی‌شهر انجام شده است.

از دیگر بازیگران «دو نیمه ماه» می‌توان به حمید گودرزی، داریوش فرهنگ، مرتضی اسماعیل کاشی، کوروش سلیمانی، نگین صدق‌گوینا، نیما نازری، ایوب آقاخانی، مهدی یحییم زاده، مهلقا باقری، فریبا کوثری و … اشاره کرد.

... اشاره کرد.

اکران آنلاین «بازی خونی» از اول بهمن در تلویویون

فیلم «بازی خونی» از اول بهمن توسط مؤسسه اندیشه شهید آوینی اکران آنلاین می‌شود.

به گزارش مهر، با نزدیک شدن به سالگرد حماسه مردمی ۶ بهمن ۱۳۶۰ در آمل، فیلم «بازی خونی» به کارگردانی حسین میرزاحمدی و تهیه‌کنندگی سعید پروینی، به‌صورت اکران ویژه از پلتفرم تلویویون به نمایش درمی‌آید. این فیلم روایتی مستند-دراماتیک از یکی از مهم‌ترین رخدادهای تاریخ معاصر ایران را به تصویر می‌کشد. انتشار این فیلم در شرایطی صورت می‌گیرد که جامعه امروز ایران نیز با چالش‌ها، ناملطپها و نوعی از التهاب اجتماعی مواجه است و بازوی حوادثی همچون مقاومت مرمنی در مقابله با گروهک‌های تروریستی می‌تواند تلنگری برای درک بهتر اهمیت هبستگی، مقاومت و وفاداری به آرمان‌های ملی و دینی وطن باشد.

در خلاصه فیلم آمده:

«باید منطقی تصمیم بگیریم، نه احساسی، جنگ

عقل سرد می‌خواهد. ...

در این فیلم، چهره‌هایی چون ارسطو خورش‌روزم، سارا حاتمی، احمدی‌نیا، لینا کلبلی، شادی مختاری، مهیار شاپوری، کیسان دییاج و مجید آقاکریمی حضور دارند. فیلمبرداری توسط علیرضا برازنده انجام شده و تدوین آن را حمید نجف‌آبادی بر عهده داشته است. موسیقی متن اثر را حسام ناصری ساخته است. با توجه به تقارن تقویمی با ۶ بهمن و فضای تأمل‌برانگیز اجتماعی این روزها، مؤسسه اندیشه شهید آوینی تصمیم گرفته فیلم را به‌صورت اکران عمومی از طریق تلویویون در تاریخ ۱ بهمن در ستروس عموم قرار دهد. تا نسل جدید با روایت‌هایی کمتر شنیده‌شده از ایستادگی مردم در مقابل توطئه‌های دشمن آشنا شود. واقعه ۶ بهمن ۱۳۶۰ در آمل، نقطه عطفی در دفاع مردمی از کشور علیه گروهک‌های تروریستی چپ‌گرایی بود که با هدف تصرف شهر و ایجاد ناآرامی، به این منطقه حمله‌ور شدند. حضور کینظیر مردم در کنار بسیجیان، پاسلاران و حافظان امنیت سبب شد تا یکی از سنگین‌ترین شکست‌ها به این گروهک‌ها وارد شود.دربازگویی این واقعه، فیلم «بازی خونی» سعی دارد لایه‌هایی از حقیقت، مقاومت و اماند‌های الهی را به تصویر بکشد و مخاطب امروز را با وقایع کمتر دیده‌شده آن دوران آشنا کند.

تحول ساختاری ضرورت اصلی وزارتخانه است

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی با تاکید بر اینکه «بروکراسی ناکارآمد مانع اصلی پیشرفت است» گفت:مدیران باید به میدان بروند، منابع را ببینند و با قید فوریت حل‌کننده گزارش‌میراثارابه، سیدرضا صالحی‌امیری در بازدید از معاونت حقوقی، مجلس و استان‌ها، دستیابی به اهداف توسعه‌ای را منوط به رفع موانع بوروکراتیک و نهادینه‌سازی رویکرد نتیجه‌گرا دانست و بر لزوم حضور میدانی مدیران برای درک ساختار و پشتیبانی لجستیکی از تمام شهرستان‌ها تاکید کرد.وی با تاکید بر اجرای دقیق سیاست‌های دولت، افزود:مدیران باید به استان‌ها سفر کنند تا موانع اجرایی در صحنه و میدان عمل شناسایی و تسهیل شوند.یکی از ارکان کلیدی مدیریت، پیوسته‌سازی و نهادینه‌سازی رویکرد نتیجه‌گرا دانست و بر تقویت تعاملات با مجلس و قوه قضائیه را برای پیشبرد برنامه‌های ملی در حوزه میراثفرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی حیات برشمرد.